

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621200138
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621200138.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členov senátu JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., t.č. bytom O. C. XX zastúpená Mgr. Lukášom Grežďom, advokátom so sídlom Stredánská 1534/14, Topoľčany a otec E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q., F. XXXX/XX, t.č. Z., Q.. 9, M., zastúpený, JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/6/2021-236 zo dňa 11. októbra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/7/2018 zo dňa 28.6.2018 tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca na mal. Sofiu zo sumy 450,- eur na sumu 300,- eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku s tým, že v ostatných častiach zostal uvedený rozsudok nezmenený. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti je čiastočne dôvodne podaný.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.01.2021 domáhal zníženia výživného na mal. Q. zo sumy 450,- eur na sumu 100,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2021. Poukázal na obsah návrhu, ktorý otec zdôvodnil tým, že posledná úprava výživného bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/7/2018 zo dňa 28.06.2018, ktorým súd zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej zo sumy 100,- na sumu 450,- eur s účinnosťou od 01.06.2017. Od uvedeného rozhodnutia sa mu zmenili pomery v tom, že od roku 2018 žije v spoločnej domácnosti s manželkou a jej dvomi maloletými deťmi, na ktoré poberá sirotské dôchodky. Manželka je tehotná, dňa 14.02.2021 má termín pôrodu. Jeho príjem sa znížil, naďalej pracuje v spoločnosti BMW v Regensburgu, mesačne zarába 2250 eur. Manželka poberá rodičovský príspevok, žijú v prenajatom byte, kde mesačne platia nájomné 500 eur, 70 eur elektrinu, 50 eur plyn. K tomu ďalšie poplatky za vodu, na splátku leasingu za osobné motorové vozidlo v sume 250 eur mesačne. Do práce dochádza denne 89 kilometrov, z tohto dôvodu má náklady na pohonné hmoty priemerne 350 eur mesačne. Keďže doteraz určené výživné nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam a nebol ho schopný platiť, vznikol mu dlh a bol trestne stíhaný za prečin zanedbania povinnej výživy.

3. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov u všetkých účastníkov konania, otcovi vo februári tohto roka pribudla vyživovacia

povinnosť k maloletému dieťaťu narodenému z jeho manželstva. Poukázal na to, že otec pracuje u toho istého zamestnávateľa, u ktorého pracoval aj v čase poslednej úpravy výživného, pre spoločnosť BMW v Nemecku, jeho príjem sa oproti roku 2018 znížil približne o 700 eur. Jeho čistý priemerný mesačný príjem bol v roku 2018 v sume 2949,- eur, v súčasnosti je to okolo 2200,- eur. Matke vyživovacie povinnosti nepribudli, od poslednej úpravy výživného, kedy bola na rodičovskej dovolenke, sa zamestnala, bola odvtedy zamestnaná najskôr v spoločnosti TESCO, potom pracovala pre spoločnosť ZKW Slovakia s.r.o., v súčasnosti je od 01.07.2021 bez pracovného pomeru, je spoločníčkou obchodnej spoločnosti. Maloletá Q. od poslednej úpravy výživného prirodzene vyrástla, v súčasnosti je na druhom stupni základnej školy. Zistené skutočnosti, najmä dosahovaný príjem otca, ktorý je v súčasnosti nižší ako bol v čase poslednej úpravy výživného, príjem jeho manželky, ďalšie príjmy do rodiny, ako sú rodinné prídavky na deti, otcove preukázané a odôvodnené výdavky na bývanie, cestovanie, stravu a podobne, ďalšia vyživovacia povinnosť, ktorá otcovi tento rok pribudla, viedli súd prvej inštancie k záveru, že je dôvodné zníženie výživného na mal. Q., nie však v takej výške, v akej požadoval otec. Zdôraznil, že aj keď sa otcov príjem znížil a pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu z manželstva, stále je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné na mal. Q. v sume vyššej než otcom navrhnutých 100 eur mesačne, zvlášť, keď sa na starostlivosti o ňu nepodieľa nijakým iným spôsobom, než platením výživného. Zdôraznil, že matka si vyživovaciu povinnosť voči maloletej plní čiastočne aj osobnou starostlivosťou o ňu, na čo musí súd pri rozhodovaní prihliadať. Čo sa týka argumentácie otca, že okrem mal. E. má výdavky na manželkine maloleté deti, ktoré s nimi tiež žijú, súd prvej inštancie poukázal na to, že voči týmto deťom otec nemá vyživovaciu povinnosť, tú má len jeho manželka a náklady na tieto deti sú pokryté aj sirotskými dôchodkami, ktoré matka na deti poberá a tiež rodinnými prídavkami od nemeckých úradov. S poukazom na takto vyhodnotený výsledok dokazovania považoval návrh otca len za čiastočne dôvodný a znížil jeho vyživovaciu povinnosť na mal. Q. na sumu 300 eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Uvedená výška výživného je podľa názoru súdu prvej inštancie primeraná a postačujúca na pokrytie nákladov na výživu a ďalšie odôvodnené potreby maloletej, ako sú poplatky v škole, ošatenie, obuv, hygiena, voľnočasové aktivity, školské potreby a pomôcky a ktorú je zároveň v možnostiach a schopnostiach otca platiť a to so zohľadnením jeho príjmov, osobných pomerov a odôvodnených výdavkov. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

4. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že zníži vyživovaciu povinnosť otca na maloletú dcéru zo sumy 450,- eur na sumu 100,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2021. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) h) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nechal do úvahy jeho skutočné schopnosti a možnosti a majetkové pomery, ako to ukladá § 75 zákona o rodine. Mal za to, že v prejednávanej veci došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ako to má na mysli ut. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti zo sumy 450,- eur na sumu 100,- eur mesačne a nie 300,- eur, ako to učinil súd prvej inštancie. Poukázal na to, že súd prvej inštancie na jednej strane v bodoch 15. a 16. správne konštatuje, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov k zmene pomerov a že matka sa naopak zamestnala a mala teda príjem a že sa stala majiteľkou firmy, pričom žije v spoločnej domácnosti s manželom, teda došlo u nej k zlepšeniu pomerov a na druhej strane túto zmenu pomerov dostatočne nezohľadnil pri zmene výšky výživného, keď mu vyživovaciu povinnosť znížil iba o sumu 150,- eur. Súdu prvej inštancie tiež vytkol, že výživné znížil s účinnosťou až od právoplatnosti rozsudku a nie od 01.01.2021. Otec ďalej zdôraznil, že je nesporné, že od roku 2018 kedy súd naposledy rozhodol o výživnom na maloletú Q. sa mu podstatne zmenili pomery v jeho neprospech, keďže mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému E.. Tiež je zrejmé, že u neho došlo oproti roku 2018 k poklesu zárobku s tým, že je proti nemu vedený osobný bankrot, na ktorý musí mesačne platiť 350,- eur-. Okrem bežného musí tiež počas 18 mesiacov uhradiť zameškané výživné v sume 11950,- eur, keďže vzhľadom na jeho príjmové a výdavkové pomery nebol schopný platiť výživné vo výške 450,- eur. V čase poslednej úpravy výživného v roku 2018 súd pri stanovení výšky výživného vychádzal iba z jeho vtedajšieho príjmu 2494,- eur mesačne, pričom nebral do úvahy žiadne výdavky, keďže sa v roku 2018 z dôvodu, že bol mimo SR sa nezúčastnil súdneho pojednávania a nedoložil doklady a o jej nákladoch a výdavkoch. Ďalej uviedol, že matka v čase poslednej úpravy výživného bola na rodičovskej dovolenke, pričom v čase podania návrhu pracovala a mala príjem v súčasnej dobe táto mala možnosť nastúpiť do práce v ZKW s. r. o, tiež je majiteľkou spoločnosti M.M - stav Slovakia s. r. o., pričom žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý s tiež má podieľať na životných nákladoch spojených s vedením spoločnej domácnosti. Ako náklady, ktoré súd prvej inštancie

vo svojom odôvodnení neuviedol, uviedol - rodičovský príspevok 281,- eur mesačne, spotrebiteľský úver 200,- eur, vyúčtovanie bytu 1400,- eur ročne s manželkou, exekúcia Home Credit a. s. 60,- eur mesačne, leasing Audi A4 280,- eur mesačne, Leasing Renault 250,- eur mesačne, finančný úrad 150,- eur mesačne, poistenie Roland 30,- eur mesačne. Ako pravidelné mesačné dávky uviedol nájom 50,- eur, električka 83,- eur, plyn 50,- eur, cestovné 350,- eur. V závere zdôraznil, že stanovená výška výživného, ako to učinil súd prvej inštancie je neprimerane vysoká s ohľadom na jeho reálne výdavky a životné náklady.

5. Matka maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že návrh otca, ktorým žiada znížiť výživné považuje za opovážlivé a v rozpore so základnými ustanoveniami zákona o rodine. Považuje to za pokus otca ušetriť čo najviac peňazí na vlastnej dcére, o ktorú sa vôbec nezaujíma, nestará sa o ňu, nezavolá jej, nenapíše, nenavštívi, nepošle jej darček. Poukázala na to, že otec si systematicky neplní ani svoju základnú povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť, o ktorej veľmi dobre vie a dopustil sa úmyselného trestného činu zanedbania povinnej výživy závažnejším spôsobom konania - pod dlhší čas. Otec po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku nezaplatil na maloletú Q. ani len jedno euro na zameškané výživné a sám z vlastnej vôle začal od októbra 2021 posilať výživné 300,- eur mesačne, napriek tomu, že súdne konanie stále prebieha a nie je právoplatné. Matka vyjadrila nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tom zmysle, že znížil výživné na maloletú dcéru zo sumy 450,- eur na 300,- eur s tým, že nie sú na to žiadne dôkazy a ani dôvody. Mala za to, že súd prvej inštancie vykonal dôkladné dokazovanie ohľadom výplatných pások otca a tieto výplatné pásky v nemeckom jazyku nedal preložiť do slovenského jazyka. Pre objasnenie uviedla, že výplatná páska za máj 2021 obsahuje na str. 2 zložku „überweisung“ čo v preklade znamená „prevod“, kde je uvedené číslo účtu otca, na ktorý bola poukázaná suma 2757,27 eura netto, v mesiaci jún 2021 bola na účet otca preukázaná suma 4234,75 eura netto v mesiaci júl 2021, bola na účet otca poukázaná suma 3038,50 eura. Priemerná mesačná mzda otca za uvedené obdobie bola 3343,50 eura. Matka maloletého dieťaťa sa nestotožnila s výrokom súdu prvej inštancie že, čistý príjem otca bol v roku 2018 2949,- eur a v súčasnosti je to 2200 euro s tým, že tento príjem nebol nijako preukázaný a vykonané dokazovanie tomuto ani nenasvedčuje. V tomto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nedostatočné a neodôvodnené. Vo vzťahu k tvrdeniu otca, že na Slovensku má vyhlásený bankrot uviedla, že toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko informácie o vyhlásení konkurzu sa povinne zverejňujú v Obchodnom vestníku. Žiadna takáto informácia zverejnená nie je. Zdôraznila, že v slovenskom insolvenčnom poriadku, ako aj v nemeckom insolvenčnom poriadku sú pohľadávky na výživnom nedotknutými pohľadávkami. Matka maloletej Q. ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že skutočnosť je jedinou spoločníčkou v spoločnosti M.M stav - Slovakia s. r. o., ešte neznamená, že má z tejto spoločnosti nejaký príjem. Práve naopak, nemá od tejto spoločnosti žiadne peniaze, nie je v nej zamestnaná a neboli jej vyplatené žiadne odmeny. Podľa názoru matky to, že otec si žije nad pomery potvrdzuje aj ním uvádzané vlastníctvo 3 áut. Namietala tiež jeho výdavky na cestovanie vo výške 350,- eur mesačne a amortizáciu v sume 80,- eur. Nevie odkiaľ otec tieto čísla zobral, ale v žiadnom prípade nesúhlasí s tým, že amortizácia je výdavok na strane otca, ktorý musí nevyhnutne vykladať. K otcom uvádzanému výdavku na exekúcie v sume 60,- eur mesačne, uviedla, že nejde o jeho výdavok, ale svedčí o jeho nezodpovednosti ku svojim záväzkom, ktorá vyústila až do vykonávania exekúcie na jeho majetok a to isté sa týka aj spotrebiteľského úveru. Matka tiež vyjadrila nesúhlas v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, kde nezobral na zreteľ ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov s tým, že maloleté dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni otca, ktorú v Nemecku dosahuje. Navrhla návrh otca na zníženie výživného na maloletú dcéru zamietnuť.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednávania veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je teba podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.01.2021 zníženia výživného na maloleté Sofiu zo sumy 450,- eur na sumu 100,- eur s účinnosťou od 01.01.2021.

9. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimacy každého rozhodnutia súdu. Iba ak je rozhodnutie súdu dostatočne, racionálne a presvedčivo odôvodnené, má verejná moc morálne právo vynucovať jeho rešpektovanie a adresáti rozhodnutia majú morálnu povinnosť ho rešpektovať. Ak súd takto nedokáže odôvodniť svoje rozhodnutie, jeho rozhodnutie sa javí ako svojvoľné - teda neobhájiteľné, prijaté bez opory v práve a nelegitímne.

10. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pre jeho nepresvedčivosť a nedostatok dôvodov. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie znížil výživovaciú povinnosť otca na maloleté dieťa zo sumy 450,- eur na 300,- eur mesačne. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaním bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov u všetkých účastníkov konania. Pri porovnávaní majetkových pomerov matky od poslednej úpravy až do rozhodnutia vo veci súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že od poslednej úpravy bola matka zamestnaná v spoločnosti TESCO, potom pracovala pre spoločnosť ZKW Slovakia s. r. o. , a že od 01.07.2021 je bez pracovného pomeru. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nezaoberal riadne celým príjmom matky za rok 2020,2021 a 2022 a svoje rozhodnutie v tomto smere nedostatočne odôvodnil. V ďalšom konaní súd prvej inštancie zistí do kedy matka pracovala v spoločnosti Transfer International Staff a vyžiada si príjem matky až do skončenia pracovného pomeru. V spise je založená správa zo dňa 21.04.2021 (č.l. 103-104 spisu) o zárobku matky za obdobie od decembra 2020 do marca 2021 od tohto zamestnávateľa . V ďalšom konaní bude tiež potrebné zistiť príjem matky z obchodnej spoločnosti M.M stav - Slovakia s. r. o. za roky 2020 a 2021, v ktorej je spoločníčka. Súd prvej inštancie v tomto smere iba konštatoval, že táto spoločnosť za rok 2020 dosiahla príjem 15670 ,- euro bez toho, aby z tejto skutočnosti vyvodil závery vo vzťahu k zárobkovým možnostiam a príjmu matky. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vyžiada daňové priznanie tejto spoločnosti aj za rok 2021. Zistí, či táto spoločnosť vykázala zisk a ako bol zisk použitý. Bude sa zaoberať tým, aký majetok má obchodná spoločnosť a aké náklady spoločnosť má. Po takto doplnenom dokazovaní vyhodnotí, či matka má ako spoločníčka obchodnej spoločnosti príjem z podnikateľskej činnosti.

11. Súd prvej inštancie taktiež dôsledne neskúmal dôvody, prečo matka maloletého dieťaťa nepracuje a kedy a z akého dôvodu ukončila pracovný pomer a či starostlivosť o deti jej znemožnilo zotrvať v pracovnom pomere. Matka musí súdu hodnoverným spôsobom preukázať, že jej osobná starostlivosť o deti za situácie, že najmladší syn F. Q. bude mať v tomto roku 7 rokov bola a nevyhnutná a bola príčinou toho, že nemohla uzatvoriť pracovný pomer so spoločnosťou ZKW s.r.o., Krušovce. V tomto smere poukazuje odvolací súd na skutočnosť, že matka maloletej Q. je v produktívnom veku navyše v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázala, že trpí vážnejšími zdravotnými problémami, ktoré by jej bránili sa zamestnať a vykonávať prácu.

12. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie určil počiatok zníženia výživovacej povinnosť otca až právoplatnosťou rozsudku. V súvislosti s uvedeným odvolací súd uvádza, že súd môže zmeniť rozhodnutie o výživnom, ak dôjde k zmene pomerov. Súd je pri tom povinný uviesť, kedy došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživovacej povinnosti. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zoberať sa počiatkom zníženia výživovacej povinnosti, a túto skutočnosť v rozhodnutí riadne odôvodniť. Z napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyplýva, kedy podľa súdu prvej inštancie došlo k zmene pomerov, na základe čoho dospel k záveru, že je potrebné znížiť výživovaciú povinnosť otca na maloletú Q. zo sumy 450,- eur na sumu 300,- eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku.

13. Odvolací súd považuje za potrebné tiež uviesť, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadnil len výživovaciú povinnosť otca voči svojmu ďalšiemu dieťaťu avšak, otcovi pribudla aj výživovacia povinnosť na manželku, ktorá je na rodičovskej dovolenke a poberá iba rodičovský príspevok. Súd prvej inštancie sa preto bude zoberať aj príjmom manželky otca a v tejto súvislosti tým, či otcovi narodením dieťaťa pribudla aj výživovacia povinnosť k manželke, ktorá v súčasnosti poberá rodičovský príspevok.

14. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

15. Podľa §51 ods. 5 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, súd príberie prekladateľa aj na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku výnimkou českého jazyka, ak na výzvu súdu v určenej lehote nie je zabezpečený ich preklad.

16. Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní konanom dňa 17.05.2021 dokazovanie oboznámením obsahu listín založených na čl. 71-101 a na pojednávaní konanom dňa 06.09.2021 vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín založených na čl. 175-190, pričom ide o listiny vyhotovené v nemeckom jazyku. Z obsahu spisu ale nevyplýva, že by listinné dôkazy predložené otcom maloletého dieťaťa, ktorými preukazuje svoje majetkové pomery, boli preložené do štátneho jazyka.

17. „Pokiaľ súd nezabezpečil preklad týchto listín do štátneho jazyka, nemohol ich v úradnom (štátnom) jazyku prečítať a tak správne vykonať dôkaz listinou. Vykonal dokazovanie prečítaním listín v cudzom jazyku zákon neumožňuje“(uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 16/2013 z 25.11.2013, publikované v Zbierka stanovísk NS a súdov SR 10/2014 rozhodnutie č. 142)

18. Matka v podanom vyjadrení správne namietala, že súd prvej inštancie dôsledne nepostupoval podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a v tomto smere riadne nevykonal dokazovanie . V prípade vykonávania dokazovania prečítaním alebo oboznámením obsahu listín napísaných v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého jazyka súd je povinný postupom podľa § 51 ods. 5 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, zabezpečiť preklad týchto listín do štátneho jazyka.

19. Keďže súd prvej inštancie takto nepostupoval a listiny napísané v cudzom jazyku, ktorými vykonal dokazovanie predstavujú rozhodujúci listinný dôkaz preukazujúci výšku zárobku otca, ktorého nesprávnosť navyše namietala matka odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

20. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude dôsledne zaoberať príjmom otca a zabezpečí preklad predložených listín v cudzom jazyku, podstatných pre jeho posúdenie výšky mzdy, ktorú otec dosahuje. Bude sa opätovne zaoberať okruhom vyživovacej povinnosti otca. Tiež sa bude dôsledne zaoberať príjmom matky za vyššie uvedené obdobie a to nielen z pracovného pomeru ale zohľadní aj jej príjem z obchodnej spoločnosti. Napokon sa bude zaoberať aj tým, z akého dôvodu matka ukončila pracovný pomer a dôvodmi, ktoré matky neumožňujú pracovať. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní povinný zistiť či a kedy došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, odôvodňujúcej zmenu súdneho rozhodnutia. Svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní tak, aby bolo z neho zrejmé, akými závermi a myšlienkovými pochodmi sa riadil a aby odôvodnenie zodpovedalo ust. § 220 CSP.

21. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).